

13. Precj, swjecze, precj
njetk stwojim loschtom, poj!
Jesu, ktebi so mi ze, poj, na-
knczej me stamnym koschtom,
nech duscha ktwojem raju dje.
Kaz, Jesu, mi, so wupschanu,
a tudy dljeje nebudu.

J. G. S.

579.

1 Knih. Mojs. 19, 15 — 17.

Kak my sothom ton Sodom teho
swjeta wopuschciz mamy.

Es ist nun aus mit meinem Leben.

Njetk je scho somnu dokonja-
ne, ja wumru, mi so derje
stane, me Boh stej nusy wu-
moje; mi czasne ziwjenje je
wojschto, a jako swjeczka kon-
zej dojschto. Boh do nebes me
dowedje, njetk je scho wohn, ja
kneju du, swjet wopuschcju.

2. Poj, smertny dnjo, ty
wozjenje, ty dasch mi wecze
swefelenje, hacz narodny djen
dawasche; ty so ton konz schej
hubenoszje, kiz po chciznach a
wot mlodoszje so smolom sapo-
czala je, njetk je scho wohn,
ja zc.

3. Njetk sBoha mozu sboz-
nosz dostacz, ty pak, o swje-
cze, budzesch wostacz to rjeschne
mjesto Sodomste; me smercz,
kaz Lotha jandzel, wodzi, so
nidn wjazn kjaney schkodzi ta
duscha sczjetom nepschindje;
njetk je scho wohn zc.

4. Kak radn zu ja horje sta-
nycz, a wotsal srjeschnho swje-

ta czanycz, won je mi jedyn
Babel byl. Ja soym tu dosz
wtej hari wustak; kaz jedyn
holbit srudnje kurczak, so by me
moj Boh wupschanyt. Njetk
je scho wohn zc.

5. Mjej dobru noz se wschit-
kim twojim, wostaj me jeno
pschi tym mojim, to je, pschi
mojim Jesusu. Bndz dobra
noz wam, moji lubi, scho ste
so smojej smerczu shubi, duz
wostajcze schu srudobu. Njetk
je scho wohn zc.

6. Schto zecze so wy psche
mne rudzic? me budje Jesus
sako sbudzic; ja neplakam,
duz neplacjzje: Ja mam to
wjecjne woschewenje, schto
dyrbi wasche jakoszenje? moj
Boh so somnu sraduje; schtoz
czini Boh, je sbozne scho.
Ude! horjo! M. F. Z.

580.

Psalm 39, 6.

Herr Gott, du kennest meine Tage.
Zos: Schtu wje moj konz, won.

Ty snajesch, Kneje, moje lje-
ta, ty widzisch, so soym hubeny,
moj ziwot je kaz braschna hjeta,
we kotrejz scho je skhowane. Duz
wucz me, so ja spominam, kak
ja tu sboznje wumrecz mam.

2. Nech posnaju ja twoju wo-
lu, so moje dny mi rachnujesch!
nech nidn rjecham nepodswolu,
snadz borsy smercz mi poszelesch.
To slowo wjeste wostane: so,
schtoz je ziwje, smertne je.